

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 53ο ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Ο Άγιος Εὐθύμιος ὁ Μέγας

Ὁ Ὅσιος Εὐθύμιος ὁ Μέγας γεννήθηκε τὸ 377 μ.Χ. στὴ Μελιτηνὴ τῆς Ἀρμενίας. Οἱ γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πολλή πίστη καὶ θεάρεστη ζωὴ, ὀνομάζονταν Παῦλος καὶ Διονυσία. Ὅμως, ὅταν ἦταν τριῶν χρονῶν πέθανε ὁ πατέρας του, καὶ ἔτσι ἡ μητέρα του ἀνάλαβε μόνη τῆς τὴν ἀνατροφή τοῦ Ἁγίου Εὐθύμιου.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς περιοχῆς, ὁ Εὐτρώιος, διέκρινε τὰ πλούσια χαρίσματα τοῦ μικροῦ Εὐθύμιου καὶ τὸν πῆρε ὑπὸ τὴν προστασία του. Ὁ Ἁγ. Εὐθύμιος πρῶτα σπούδασε, μετὰ ἔγινε Διάκονος καὶ ἀργότερα Ἱερέας. Αὐτὸ πού ἐπιθυμοῦσε πολὺ ἦταν νὰ ἐπισκεφτεῖ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ὁ Θεὸς τὸν ἀξίωσε νὰ πάει στὰ Ἱεροσόλυμα, τὸ 406 μ.Χ. Ἐκεῖ ἀσκήτευσε στὸ σπήλαιο τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου. Τὰ μεγάλα χαρίσματά του γρήγορα τὸν ἔκαναν πολὺ γνωστὸ. Στὸ ἀσκητήριό του συγκεντρώθηκαν πολλοὶ ἀσκητές, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξέλεξαν Ἡγούμενο.

Ὁ Μέγας Εὐθύμιος ἔκανε ἱεραποστολὴ γιὰ τὸν φωτισμὸ καὶ τὴ μετάδοσι τοῦ Χριστιανισμοῦ στοὺς γειτονικοὺς πληθυσμοὺς τῶν Ἀράβων Σαρακηνῶν καὶ καλλιέργησε τὴν πίστιν στὸ Χριστὸ σὲ πάρα πολλές ψυ-

χές. Κατάφερε νὰ ἐπιστρέψει στὴν σωστὴ πίστη πολλοὺς αἰρετικούς, ὅπως Μανιχαῖους, Νεστοριανούς καὶ Εὐτυχιανούς, οἱ ὁποῖοι δὲν δέχονταν τὶς ἀποφάσεις τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Παρότι παντοῦ στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴ Συρία, ἐπικρατοῦσαν οἱ

Μονοφυσίτες, στὴν Παλαιστίνη ἐπικράτησε ἡ Ὀρθοδοξία χάρι στὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καὶ τῶν μαθητῶν του. Μάλιστα, ὅταν ὁ Ὅσιος συνάντησε τὴ βασίλισσα Εὐδοκία, ἡ ὁποία εἶχε δεχθεῖ τὴν αἵρεσι τῶν Μονοφυσιτῶν, κατάφερε νὰ τὴ φέρει καὶ πάλι στὴν ὀρθή πίστιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ὅσιος Εὐθύμιος εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ προορατικὸ χάρισμα καὶ τὴ δύναμιν νὰ θαυματουργεῖ. Κάποτε καθόρθωσε νὰ χορτάσει μὲ ἐλάχιστα ψωμιά τετρακόσιους ἀνθρώ-

πους πού τὸν ἐπισκέφθηκαν τὴν ἴδια ἡμέρα στὸ κελλί του. Ἀκόμα, πολλές στείρες γυναῖκες μὲ τὶς προσευχῆς τοῦ Ἁγίου ἀπέκτησαν παιδί, ἐνῶ σὲ περιόδους λειψυδρίας, ὅπως ὁ Προφήτης Ἡλίας, προσευχόταν στὸν Θεὸ νὰ ποτίσει μὲ βροχὴ τὴ διψασμένη γῆ. Ἐπίσης, κάποτε τὴν ὥρα τῆς Σείας Λειτουργίας, οἱ πιστοὶ εἶδαν μίαν δέσμη

φωτός πού ξεκινούσε από τόν οὐρανό καί κατέβαινε μέχρι τόν Ἅγιο. Τό οὐράνιο αὐτό φῶς παρέμεινε πάνω του μέχρι πού τελείωσε ἡ λειτουργία ὡς ἀπόδειξη τῆς ἐσωτερικῆς καθαρότητος καί λαμπρότητας τοῦ Ἁγίου. Ἐπίσης, σημάδι τῆς αγιότητάς του ἦταν ὅτι γνώριζε ποιός προσερχόταν νά κοινωνήσῃ μέ καθαρή ἢ σπιλωμένη συνείδηση.

Σέ ἡλικία 97 ἐτῶν ὁ Ὅσιος Εὐθύμιος παρέδωσε τήν ψυχή του στό Θεό, τό 473 μ.Χ.

Ἐπειδή ὑπηρετήσε τούς συνανθρώπους του ὡς τό τέλος τῆς ζωῆς του μέ μεγάλη ἀγάπη καί αὐταπάρνηση καί ἔφθασε σέ ὑψηλά μέτρα ἀρετῆς καί αγιότητος, ἔλαβε δίκαια τόν τίτλο «Μέγας». Ἡ μνήμη του τιμᾶται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας στίς 20 Ἰανουαρίου, ἐνῶ στίς 7 Μαΐου ἐορτάζεται ἡ μετάρθεση τῶν ἱερῶν λειψάνων του.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Καλοῦ Χωριοῦ Μερ/λου

Οἱ ἅγιοι καί τὰ Ζῶα Ὁ Ὅσιος ψηλαφίσει τὰ δόντια τοῦ λιονταριοῦ

Κύπριος στήν καταγωγή ἦταν ὁ Ὅσιος Γεώργιος, ὁ Χοζεβίτης. Εἶχε γονεῖς ἐνάρετους καί ἄλλον ἕναν ἀδελφό, πού ὀνομαζόταν Ἡρακλείδης. Ὁ ἀδελφός του αὐτός, καί ἐνῶ ἀκόμα ζοῦσαν οἱ γονεῖς τους, πῆγε στήν Ἱερουσαλήμ γιά νά προσκυνήσῃ τούς Ἁγίους Τόπους. Ἐπισκέφθηκε διάφορα προσκυνήματα καί Μοναστήρια, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τήν Λαύρα τοῦ Καλαμώνος, ὅπου ἔμενε καί ἐκάρη μοναχός.

Στήν ἴδια Λαύρα κατέληξε καί ὁ Γεώργιος, ὕστερα ἀπό τόν θάνατο τῶν γονέων τους, καί ἔζησαν μαζί μέ πρωτοφανή ἄσκηση καί προσευχή.

Ἐνα πρωί, ἀνοίγοντας τήν πόρτα τοῦ κελιοῦ του γιά νά βγεῖ γιά ἐργασία ὁ Γεώργιος, εἶδε ξαπλωμένο μπροστά του ἕνα μεγαλόσωμο λιοντάρι. Χωρίς νά χάσει τήν ψυχραιμία του ἔσπρωξε τό λιοντάρι μέ τό πόδι του, γιά νά μπορέσει νά βγεῖ ἀπό τό κελλί του καί νά πάει στήν ἐργασία του.

Τό λιοντάρι βρυχήθηκε φιλικά καί ἔσει-

σε τήν οὐρά του. Δέν ἔδειξε ὅμως καμμία διάθεση νά μετακινηθεῖ. Τότε ὁ Ὅσιος τοῦ εἶπε:

-Ἐπειδή δέν κάνεις ὑπακοή καί ἐπειδή ἡ

Γραφή λέγει ὅτι «Κύριος συνέθλασεν τάς μύλας (τά δόντια) τῶν λεόντων», ἄνοιξε τό στόμα σου νά δοῦμε.

Τό λιοντάρι ἄνοιξε πράγματι ὅσο μπορούσε τό στόμα του καί τόν ἄφησε νά ψηλαφίσει τά δόντια του μέ τό χέρι του, γιά νά διαπιστώσει ὅτι πράγματι ἐσεῖόντο.

Μετά τήν ψηλάφηση τό λιοντάρι ἔφυγε καί ὁ Ἅγιος βγήκε ἀνενόχλητος γιά τό καθημερινό του διακονήμα.

Τά τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του ὁ Ὅσιος Γεώργιος τά ἔζησε ἀπομονωμένος σέ μυστικό κελλί τοῦ Χοζεβᾶ, χωρίς λάδι, χωρίς ψωμί καί μ' ἕνα μόνο κοντό ράσο πού φοροῦσε στήν Ἐκκλησία. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 8 Ἰανουαρίου.

(«Οἱ Ἅγιοι καί τὰ ζῶα», ἀπό τό βιβλίο τοῦ Σίμωνος Μοναχοῦ (ἐπιμ.): «Ἡ ζωοφιλία τῶν ἁγίων καί ἡ ἀγιοφιλία τῶν ζῶων»).

Οι άπορίες μας...

-Ποιά είναι τὰ ἄμφια τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τί συμβολίζουν;

-Τὰ ἄμφια τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι ἑπτὰ (Στιχάριο, Ἐπιτραχήλιο, Ἐπιμάνικα, Ζώνη, Ἀρχιερατικός σάκος, Ἐπιγονάτιο καί Ὡμοφόριο). Σ' αὐτὰ προστέθηκαν σταδιακά ὡς ἐξαρτήματα ὁ ἐπιστήθιος σταυρός, τὸ Ἀρχιερατικό ἐγκόλπιο, ἡ Ποιμαντική Ράβδος, ὁ Μανδύας, ἡ Μίτρα καὶ τὰ Δικηροτρικηρα.

Τὸ **Στιχάριο**, τὸ ὁποῖο εἶναι ἄμφιο κοινὸ καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς ιερωσύνης, εἶναι ποδήρης χιτῶνας μακρῆς, μέχρι τὸν ἀστράγαλο. ἔχει φαρδιά μανίκια καὶ φοριέται ἐσωτερικά. Συνήθως εἶναι λευκοῦ χρώματος γιατί συμβολίζει τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν πνευματικὴ χαρὰ.

Τὸ **Ἐπιτραχήλιο**, τὸ ὁποῖο εἶναι ἄμφιο καὶ τοῦ Πρεσβυτέρου-Ἱερέα (ὁ Διάκονος ἔχει τὸ Ὅραριο πού φορᾶ στὸν ἀριστερό ὦμο), ἔχει καὶ τὰ δύο ἄκρα ἐμπρός. Ἡ ὄνομασία του ὀφείλεται στό ὅτι φοριέται στό λαιμό (ἐπί+τράχηλος). Συμβολίζει τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού κατεβαίνει ἀπὸ ἐπάνω. Τὰ κρόσσια πού υπάρχουν στό κάτω ἄκρο του συμβολίζουν τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Χωρὶς τὸ Ἐπιτραχήλιο δέν μπορεί νὰ τελεστεῖ κανένα Μυστήριο καὶ καμία ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ **Ἐπιμάνικα**, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄμφια κοινὰ καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς ιερωσύνης, περιδένουν τὰ χέρια τοῦ ιερωμένου πιο πάνω ἀπὸ τὸν καρπὸ καὶ συγκρατοῦν τὰ ἄκρα τοῦ στιχαρίου. Συμβολίζουν τὴν παντοδύναμη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Τιμίων Δώρων πού προσφέρονται ἀπὸ τὰ χέρια πού τὰ φοροῦν. Ἐπίσης συμβολίζουν τὰ δεσμά τοῦ Κυρίου μέ τὰ ὁποῖα ὀδηγήθηκε πρὸς τὸν Πιλάτο.

Ἡ **Ζώνη**, ἡ ὁποία εἶναι ἄμφιο τὸ ὁποῖο φορᾶ καὶ ὁ Ἱερέας, συγκρατεῖ τὸ στιχάριο καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἄμφια. Συμβολίζει τὴν ἐτοιμότητα

πού πρέπει νὰ ἔχει ὁ ιερωμένος γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως. Ἐπίσης ὑπενθυμίζει τὴν πνευματικὴ ἀποστολὴ καὶ εὐθύνη. Ὅπως ἡ κοινὴ ζώνη βοηθαεὶ στὶς χειρωνακτικὲς ἐργασίες, ἔτσι καὶ ἡ ζώνη τοῦ Λειτουργοῦ συμβολίζει τὴν πνευματικὴ δύναμη πού παρέχεται ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἐνισχύει στὴν τέλεση τῶν Μυστηρίων καὶ στὸν ἀγῶνα γιὰ καθαρὴ καὶ ἀμόλυπτη ζωὴ.

Ὁ **Σάκος** (ἀντὶ τοῦ φελωνίου τοῦ Πρεσβυτέρου) ἀρχικὰ ἦταν ἔνδυμα τῶν Ἀυτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου. Μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης τὸ πολυσταύριο φελώνιο ἀντικαταστάθηκε μέ τὸ σάκκο τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορα, ἐπειδὴ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας ὁ Πατριάρχης μέ τὴν Ἱεραρχία ἀνέλαβε καὶ τὴν πολιτικὴ ὀργάνωση τῶν ὑπόδουλων ρωμιῶν (=Ελλήνων). Ὁ σάκκος ὁμως διατήρησε τὸ συμβολισμό τοῦ φελωνίου καὶ συμβολίζει τὴ χλαίνα τῆς ὕβρεως τοῦ Κυρίου. Τὰ δώδεκα κουδουνάκια τοῦ σάκκου ἐξεικονίζουν τοὺς δώδεκα κωδωνίσκους τοῦ Ἀαρῶν καὶ συμβολίζουν τὴ διδασκαλία τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, τὴν ὁποία συνεχίζουν οἱ Ἐπίσκοποι μέ τὸ διδασκτικὸ καὶ κηρυκτικὸ ἔργο

τους.

Τὸ **Ἐπιγονάτιο** εἶναι ἄμφιο τοῦ Ἐπισκόπου, ὅπως καὶ τῶν ὀφφικιοῦχων Ἱερέων. ἔχει σχῆμα ῥόμβου καὶ κρέμεται ἀπὸ τὴ ζώνη μπροστὰ ἀπὸ τὸ δεξιὸ γόνατο, γι' αὐτὸ καὶ ἔχει τὴν ὄνομασία ἐπιγονάτιο. Συνήθως ἔχει τὴν παράσταση τοῦ «Νιπτήρος» τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἢ τὴν Ἀνάσταση. Ἀρχικὰ χρησιμοποιοῦνταν ὡς πετσέτα καὶ συμβόλιζε τὴν πετσέτα ἢ ποδιά (λέντιο), πού χρησιμοποιήθηκε ὁ Χριστὸς στὸν Μυστικὸ Δείπνο γιὰ νὰ πλύνει τὰ πόδια τῶν μαθητῶν του. Ἐπειδὴ ἐπίσης μοιάζει μέ ξίφος καὶ κρέμεται στὴ θέση του, συμβολίζει τὴν πνευματικὴ μάχαιρα, δηλ. τὸν

Κρυπτόλεξο

Ι	Ψ	Τ	Ε	Τ	Ε	Ι	Π	Γ	Γ	Κ	Ο
Α	Ω	Μ	Α	Τ	Θ	Α	Ι	Ο	Σ	Α	Σ
Κ	Σ	Α	Κ	Υ	Ο	Λ	Σ	Λ	Τ	Τ	Ο
Ω	Ο	Ρ	Ν	Μ	Υ	Η	Τ	Γ	Ω	Η	Μ
Β	Σ	Κ	Ο	Ν	Φ	Σ	Ε	Ο	Μ	Χ	Ο
Ο	Σ	Ο	Τ	Ε	Η	Τ	Υ	Θ	Ε	Ο	Τ
Σ	Α	Σ	Α	Ρ	Ι	Σ	Ω	Α	Ν	Υ	Σ
Π	Ρ	Ο	Σ	Κ	Ο	Μ	Ι	Δ	Η	Μ	Ο
Ε	Ε	Π	Ρ	Ο	Σ	Φ	Ο	Ρ	Ο	Ε	Σ
Λ	Α	Β	Ε	Τ	Ε	Ω	Α	Μ	Η	Ν	Υ
Λ	Ο	Π	Α	Ρ	Α	Σ	Χ	Ο	Υ	Ο	Ρ
Α	Ρ	Γ	Ο	Τ	Α	Κ	Ρ	Α	Σ	Ι	Χ

*Νά βρείτε οριζόντια, κάθετα και διαγώνια
τίς απαντήσεις τών παρακάτω ἐρωτήσεων*

1. Ποιά είναι τά ὀνόματα τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν;
2. Ποιός ἔγραψε τή Θεία Λειτουργία πού τελεῖται κάθε Κυριακή (ἡ ἐπωνυμία του).
3. Ποιός Ἱεράρχης ἔγραψε τή Θεία Λειτουργία πού τελεῖται τίς πέντε Κυριακές τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, τή παραμονή τῶν Χριστουγέννων καί τῶν Φῶτων, τήν 1η Ἰανουαρίου, τή Μεγάλη Πέμπτη καί τό Μεγάλο Σάββατο (τό ὄνομά του).
4. Ποιό ἦταν τό μικρό ὄνομα τοῦ Ἀδελφόθεου πού ἔγραψε Θεία Λειτουργία;
5. Μέ ποιά λέξη ἀρχίζει τό «Σύμβολο τῆς Πίστεως»;
6. Πῶς λέγονταν οἱ ἄνθρωποι πού δέν εἶχαν ἀκόμη βαπτισθεῖ, ἀλλά πήγαιναν στήν Ἐκκλησία γιά νά ἀκούσουν τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ;
7. Ἀπό ποῦ ξεκινάει ὁ Ἱερέας γιά νά κάνει τή Μεγάλη Εἴσοδο;
8. Ἡ Μεγάλη Εἴσοδος συμβολίζει τήν πορεία τοῦ Χριστοῦ πρός τόν
9. Πῶς λέγεται τό τετράγωνο ὕφασμα μέ τό ὁποῖο καλύπτει ὁ Ἱερέας τά τίμια Δῶρα;
10. Βρεῖτε τίς πρώτες λέξεις: α) «... φάγετε, τοῦτο μοῦ ἐστί τό Σῶμα».
β) «... ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστί τό Αἷμα μου».
γ) «... καλῶς, στῶμεν μετά φόβου».
11. Ζητᾶμε ἀπό τόν Κύριο εἰρηνική τήν ἡμέρα μας καί λέμε: «... Κύριε».
12. Λέξη μέ τέσσερα γράμματα πού σημαίνει «πράγματι» καί «ἄς γίνει» καί τήν ἀκοῦμε πολύ συχνά σέ ὅλες τίς ἀκολουθίες.
13. Τό δῶρο τῶν Χριστιανῶν πού θά γίνει μέ τόν Καθαγιασμό τῶν Τιμίων Δώρων, Αἷμα Χριστοῦ. Λέγεται καί νάμα.
14. Ἔτσι λέγεται τό ψωμί πού προσφέρουν οἱ Χριστιανοί γιά νά γίνει Σῶμα Χριστοῦ.

Κατηχητικό Σχολεῖο Μιχαήλ Ἀρχαγγέλου Ἱεράπετρας

Ποιά λέξη δέν ταιριάζει μέ τίς ἄλλες;

1. ΝΗΣΤΕΙΑ, ΕΛΠΙΔΑ, ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΜΕΤΑΝΟΙΑ, ΠΡΟΣΕΥΧΗ.
2. ΝΑΜΑ, ΠΡΟΣΦΟΡΟ, ΜΕΛΙΣΣΟΚΕΡΙ, ΘΥΜΙΑΜΑ, ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ, ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ ἀκροστιχίδα τῶν Χριστουγέννων

X _____	Οἱ τρεῖς Μάγοι προσκύνησαν τόν ...
P _____	Ὁ πρῶτος γιός τοῦ Ἰακώβ
I _____	Ἔτσι λεγόταν ὁ Μνήστορας καί προστάτης τῆς Παναγίας.
Σ _____	Ὁ πρῶτος μάρτυρας ἦταν ὁ Ἀρχιδιάκονος...
T _____	Τό ὑποσχόμαστε σέ Ἁγίους...
O _____	Οἱ «μακαρισμοί» βρίσκονται στήν ἐπί τοῦ ... ὁμιλία.
Υ _____	Οἱ ἄγγελοι ἔψαλαν «Δόξα ἐν...».
Γ _____	Ἔνας ἀπό τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες (τό μικρό ὄνομα).
E _____	Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 20 Ἰανουαρίου.
N _____	Ἀπό ἐκεῖ καταγόταν ἡ Παναγία.
N _____	Ἅγιος Ἱεράρχης πού ἐορτάζει στίς 6 Δεκεμβρίου.
A _____	Ἐκεῖ κατέφυγε ἡ Παναγία μέ τόν Ἰωσήφ καί τόν Χριστό.

Χρωματῆστε εἰκόνα μέ
τόν Ἱερέα
πού τελεῖ τήν ἀκολουγία
τῆς Προσκομιδῆς

Ἡ ἀκροστιχίδα τῶν θεοφανείων

Τό πρῶτο γράμμα κάθε λέξης σχηματίζει
κάθετα μία μεγάλη δεσποτική ἐορτή τῆς
Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

Θ _ _ _ _ Ὁ Δημιουργός καί κυβερνήτης
τοῦ κόσμου.

Ε _ _ _ _ Ὑπάρχει καί ἡ φοιτητική...

Ο _ _ _ _ Καταχνιά, ἀντάρα.

Φ _ _ _ _ Ὅχυρό, κάστρο.

Α _ _ _ _ Κάρβουνο.

Ν _ _ _ _ Καταλύονται τή σα-
ρακοστή.

Ε _ _ _ _ Εὐχή γιά ἀπομά-
κρυνση κακῶν
πνευμάτων.

Ι _ _ _ _ Κηρύττει τό θεῖο
λόγο.

Α _ _ _ _ Ἀρχαία πόλη
τῆς Μ. Ἀσίας.

Κατηχητικό Σχολεῖο Παχεΐας Ἄμμου

Έθιμα τῆς Πρωτοχρονιάς: Τό ρόδι τῆς Πρωτοχρονιάς

Σέ ὀρισμένα μέρη τῆς Ἑλλάδας τή στιγμή πού φεύγει ὁ παλιός χρόνος κι ἔρχεται ὁ καινούριος, σπάνε στήν ἐξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ ἕνα ρόδι καί περνοῦν τό κατώφλι μέ τό δεξί, λέγοντας:

«Ὅσα σπυριά ἔχει τό ρόδι
τόσα νά `ναι τά καλά πού θά μᾶς βροῦν
κι ὅσο κόκκινο εἶναι
τόσο κόκκινη νά `ναι ἡ καρδιά μας».

Κάνουν, δηλαδή, ποδαρικό γιά νά πάει καλά ὁ καινούριος χρόνος. Τό ρόδι πάντοτε ἦταν σύμβολο καλοτυχίας, ἀφθονίας καί γονιμότητας.

Ἡ Βασιλόπιτα

Υλικά:

- 🍴 1 κιλό ἀλεύρι.
- 🍴 3 βιτάμ.
- 🍴 1/2 κιλό ζάχαρη ἄχνη.
- 🍴 6 αὐγά.
- 🍴 2 κουταλιές τῆς σούπας μπέικιν πάουντερ.
- 🍴 2 πορτοκάλια.
- 🍴 3 βανίλιες.
- 🍴 1/2 κουταλάκι τριμμένη μαστίχα.
- 🍴 1/3 κουταλάκι μοσχοκάρυδο.
- 🍴 3 κουταλιές τῆς σούπας κονιάκ.
- 🍴 150 γραμ. γάλα.
- 🍴 200 γραμ. ἀμύγδαλα.

Ἐκτέλεση:

Βάζουμε τό βιτάμ ἀπό τό ψυγεῖο καί τό ἀφήνουμε σέ θερμοκρασία δωματίου γιά νά μαλακώσει λίγο. Κοσκινίζουμε τό ἀλεύρι. Χτυπάμε στό μίξερ τό βιτάμ, τή ζάχαρη ἄχνη, τό ξύσμα τῶν δύο πορτοκαλιῶν, τίς βανίλιες καί τό μοσχοκάρυδο μέχρι τό μίγμα νά γίνει ἄσπρο.

Στή συνέχεια βάζουμε ἕνα ἕνα τά αὐγά, τό γάλα καί τό κονιάκ. Χτυπάμε καί πάλι μέχρι νά γίνει ἀφράτο καί στή συνέχεια προσθέτουμε τό ἀλεύρι, τό μπέικιν καί τά ἀμύγδαλα καί τ' ἀνακατεύουμε μέ τό χέρι. Σέ βαθύ βουτυρωμένο ταψί ἢ ἀντικολλητική φόρμα ρίχνουμε τό μείγμα. Ἄν θέλουμε γιά διακόσμηση βάζουμε ἀμύγδαλα φιλέ καί ἀλείφουμε τήν ἐπιφάνεια μέ αὐγό. Προθερμαίνουμε τόν φούρνο στούς 175 βαθμούς καί ψήνουμε τή βασιλόπιτα γιά 45 ἔως 50 λεπτά. Ἄν θέλουμε νά τή διακοσμήσουμε ἀλλιῶς τήν πασπαλίζουμε μέ ἄχνη ζάχαρη ἢ κακάο. Μπορεῖτε νά φτιάχνετε τή Βασιλόπιτα ὄχι μόνο τήν Πρωτοχρονιά ἀλλά ὅποτε θέλετε νά ἔχετε ἕνα γευστικό κέικ στό σπίτι σας γιά νά τό προσφέρετε στούς φίλους σας. Γιά τήν Πρωτοχρονιά ὁμως μὴν ξεχάσετε νά βάλετε στή ζύμη τῆς βασιλόπιτας τό φλουρί, πρὶν τή βάλτε στόν φούρνο. Καλή ἐπιτυχία!

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. Αὐτός πού πιστεύει στὸν Ἰησοῦ Χριστό.
2. Μνήμη Ὑπολογιστῆ (Η/Υ).
3. Ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία.
4. Ἄλλιῶς ὁ δρόμος.
5. Διπλό... «βιάζεται».
6. Τέτοιο ὄργανο εἶναι

τὸ αὐτί. ΚΑΘΕΤΑ: 1. Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας πού τελεῖται μετὰ τὸ Βάπτισμα. 2. Ἀρχαία Αἰγυπτιακὴ θεότητα. 3. Νησί τοῦ βορειοανατολικοῦ Αἰγαίου. 5. Ὅμοια σύμφωνα. 6. Φυλλοβόλο δένδρο πού ἀναπτύσσεται κυρίως κοντὰ σέ ὑγροτόπους. 7. Ἀρνητικὸ μόριο. 8. Ποτὸ τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου (μυθολ.). 9. Τὸ δέκατο τρίτο γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. 10. Μεγάλος ὑπάρχιος χῶρος με κερκίδες γιὰ τὴν τέλεση ἀγώνων.

Κατηχητικὸ Σχολεῖο Παχείας Ἄμμου

Δινίγματα

1. Ἔχω κάτι πού πόδια δέν ἔχει καὶ περπατᾶ, πτερὰ ἔχει, καὶ ὅμως δέν πετᾶ. Τί εἶναι;

2. Ποιὸ εἶναι ἐκεῖνο, πού τὸ βάζουμε στὸ τραπέζι, τὸ κόβουμε, τὸ μοιράζουμε, μὰ δέν τὸ τρῶμε;

3. Θάλασσα εἶναι νερό δέν ἔχει, βουνὸ εἶναι χῶμα δέν ἔχει, κάμπος εἶναι χόρτα δέν ἔχει, πόλη εἶναι σπίτια δέν ἔχει. Τί εἶναι;

4. Ὅταν πλυθῶ, λερώνεται. Τί εἶναι;

5. Χωρὶς νὰ σέ κόψω σέ κάνω διπλό. Τί εἶναι;

6. Ποιὰ εἶναι ἐκεῖνη ἢ μάνα πού γεννάει τὰ παιδιὰ της καὶ τὰ καταπίνει;

7. Ὅλο μέσα καὶ τὸ κεφάλι ἔξω. Τί εἶναι;

8. Πάπλωμα παπλωματίζει, πέφτει κάτω καὶ μουγκρίζει. Τί εἶναι;

9. Τὴ βλέπω μέ βλέπει, τῆς μοιάζω μοῦ μοιάζει, τῆς μιλάω δέ μιλάει. Τί εἶναι;

10. Σφυρίζει, βουίζει, βογκᾶ, τρίζει, τὸν ἀκοῦς μὰ δέν τὸν βλέπεις. Τί εἶναι;

11. Ὅταν βλέπω δέν τὸ βλέπω καὶ τὸ βλέπω, ὅταν δέ βλέπω.

12. Περπατᾶει μέ τρία πόδια καὶ βλέπει μέ τέσσερα μάτια. Τί εἶναι;

13. Σὰ φίδι σφυρίζει, σὰ βόδι μουγκρίζει, σὰν ἄλογο τρέχει καὶ πόδια δέν ἔχει. Τί εἶναι;

14. Εἶναι τὸ μόνο πράγμα πού σπάζει ὅταν προφέρεται τὸ ὄνομά του. Τί εἶναι;

15. Εἶναι ἐκεῖνο πού δέ χρησιμεύει καθόλου, καὶ ὅμως δέν μπορεῖς νὰ πᾶς πουθενὰ χωρὶς αὐτό. Τί εἶναι;

16. Μπορεῖς νὰ τὴ δεῖς τὸ χειμῶνα, ἀλλὰ δέν μπορεῖς νὰ τὴ δεῖς τὸ καλοκαίρι. Τί εἶναι;